

РЕШЕНИЕ

№ 330

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8601** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64 ал.4, чл. 27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение на Управителния орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за отказ от верификация на плащания, представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“ в частта по т.1

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, като издаден в противоречие с материалния закон. Моли съдът да отмени атакуваното решение в обжалваната част. Претендира разноски. В с.з. се представлява от Д.А.-Ж. – главен юристконсулт, поддържа жалбата и по същество иска да бъде отменено атакуваното решение в обжалваната част, претендира разноски по делото и юристконсултско възнаграждение.

Ответникът – Зам.министър в министерство на Регионалното развитие и благоустройството и Ръководителя на управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г., чрез процесуалния си представител Запрян Л. И., гл.юристконсулт в МРРБ депозирал писмено становище с което оспорва жалбата и моли да се остави същата без уважение, като неоснователна и недоказана. Моли за потвърждаване на процесния административен акт като законосъобразно издаден и в

съответствие с материално-правните и процесуално-правните норми. Претендира заплащането на юристконсултско възнаграждение. В с.з. не се представлява.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Столична община е кандидатства за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, с проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“, за което е сключен Договор за предоставяне на БФП № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община по ОП “Региони в растеж“ 2014-2020г.

Във връзка с приключване на процедура по одобрение на искане за плащане №2 /окончателно/ по договора за предоставяне на БФП № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община по ОП “Региони в растеж“ 2014-2020г., е издадено Решение на Заместник – Министър и Ръководител на УО на ОПРР 2014-2020г. с което не е извършена верификация и плащане на разходи в размер на 1218.48лева, представляващи БФП, отчетени в изготвеното искане за окончателно плащане, поради липсата на предвидените в чл.57 ал.1 т.3 от ЗУСЕСИФ условия. Със същото Решение не е извършена верификация и плащане на разходи в размер на 749.56лева, представляващи БФП, отчетени в описаното по-горе искане за окончателно плащане, поради липсата на предвидените в чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ условия, във връзка с чл.26 ал.1 от ЗУСЕСИФ, вр. чл.7 ал.3 от Постановление №189 от 28 юли 2016г. на Министерски съвет за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове за програмен период 2014-2020г. /ПМС №189/.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който е предвидено в чл.64 ал.4, от ЗУСЕСИФ, че подлежи на обжалване пред съд. С оспорената част на административния акт пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя. Административният акт е връчен на жалбоподателя чрез ИСУН на 14.08.2020г., жалбата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК на 27.08.2020г. /и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.9 ал.5 от ЗУСЕСИФ, управляващия орган на програмата отговаря за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Съгласно същата норма, ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или определено от него лице.

Със Заповед № РД-02-36-1179/26.09.2018г. на Министъра на МРРБ се определя заместник-министъра на регионалното развитие за ръководител на Управляващия орган на ОП „Региони в растеж“ 2014-2020г. В раздел I т.3 от Заповед № РД-02-36-1179/26.09.2018г. на Министъра на МРРБ е предвидено правомощие на заместник-министъра на МРРБ, в качеството му на ръководител на УО на ОПРР да издава всички административни актове по смисъла на ЗУСЕСИФ, включително и решения за налагане на финансови корекции по смисъла на чл.73 от ЗУСЕСИФ. На основание чл.2 т.1 от Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни инвестиционни фондове, ръководителят на УО е отговорен за

процедурите, регламентирани в наредбата.

Предвид изложеното и съдът намира, че съгласно действащата нормативна уредба, изцяло в правомощията на УО на ОПРР са както установяването и регистрирането на нередности по реда на Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни инвестиционни фондове, така и определянето на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ и Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ.

Относно спазване на административнопроизводствените правила и материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона, съдът намира следното:

Съдът намира, че оспорвания акт е издаден в изискваната от закона писмена форма, като от формална страна съдържа както фактически, така и правни основания в съответствие с чл.59 ал.2 т.4 от АПК. В процесното решение подробно са описани всички обстоятелства относими за налагането на процесната финансова корекция – постъпване на сигнала за нередност и съдържимите в него фактически констатации, възражението на бенефициента и направените от административния орган заключения относно фактическата обстановка. Административния орган изчерпателно е обсъдил направените от страна на бенефициента възражения.

При определяне на финансовата корекция по основание и размер са били спазени административно-производствените правила.

На 13.09.2019г., чрез ИСУН 2020 е било подадено искане за окончателно плащане по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община.

При извършена документална проверка на искането за окончателно плащане са били констатирани пропуски и са били изисквани съответно и документи и разяснения от бенефициента. Същите са били изпратени чрез съобщения с №№ BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M104, BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M126, BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M136, BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M144 в раздел “Кореспонденция“ на ИСУН 2020. В отговор Столична община е изпратила чрез ИСУН писма с изх.№№ СОА16-ПП00-154-/186/17.01.2020г. - /кореспонденция по ИСУН № BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M124/, СОА 16-ПП00-154/196/31.03.2020г. - /кореспонденция по ИСУН BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M132/, СОА 16-ПП00-154-/205/29.05.2020г. - /кореспонденция по ИСУН № BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M141/ и СОА16-ПП00-154/213/16.06.2020г. - /кореспонденция по ИСУН № BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M146/.

По отношение на съответствието на решението на управляващия орган с материално-правните разпоредби, съдът намира следното:

С Решение №РД-02-36-1180/13.08.2020г. на УО на ОПРР 2014-2020г. е отказана верификация и плащане на следните разходи:

- 1./ 1218.48лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ, отчетени в окончателното искане за плащане, поради липса на предвидените в чл.57 ал.1 т.3 от ЗУСЕСИФ условия,
- 2./ 749.56лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ, отчетени в окончателното искане за плащане, поради липса на предвидените в чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ условия, във връзка чл.26 ал.1 от ЗУСЕСИФ, вр. Чл.7 ал.3 от Постановление №189 на Министерски съвет от 28.07.2016г., за определяне на

национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014-2020г. Съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразност на решението в обжалваната му част – в частта за отказа от верификация на сумата от 1218.48лева, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. В обжалваното решение подробно и мотивирано са посочени както правни, така и фактически основания за постановяване на отказ за верификация. Съдът намира, че претендираните от бенефициента разходи са недопустими на основание чл.57 ал.1 т.3 от ЗУСЕСИФ, поради липса на реално извършени услуги от страна на екипа за управление на проекта. Сумата от 1218.48лева, за която е отказана верификация е формирана както следва:

По бюджетен ред I.1.1. Ръководител на проект – не са верифицирани разходи в размер на 476.70лева. При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че ръководителят на проекта е отчетел работни часове: през м.май 2017г. – 4 часа на 22 и 23 май по време на отпуск, през м.септември 2017г. – 3 часа на 21 и 25 септември – по време на отпуск, през м.ноември 2017г. – 5 часа на 3, 9 и 10 ноември – по време на отпуск и отчетени 2 часа в периода 23.11-24.11.2017г., когато лицето е в болничен, през м.декември 2017г. – 4 часа в периода 07.12.-08.12.2017г., когато лицето е било в платен отпуск и 2 часа на 18.12.2017г., по време на болничен, през м.януари 2018г. – 3 часа на 16 януари – по време на отпуск, през м.февруари 2018г. – 4 часа на 19 и 20 – по време на болничен, през м.април 2018г. – 2 часа на 5 април – по време на отпуск, през м.май 2018г. – 1 час на 07.05.2018г. – почивен ден, през м.юли 2018г. – 3 часа на 9 юли – по време на отпуск, през м.септември 2018г. – 3 часа на 27 и 28 септември – по време на отпуск и болничен, през м.ноември 2018г. – 3 часа на 12 ноември и 2 часа на 26.11.2018г. – по време на платен отпуск.

Дейностите на ръководителя на проекта по проекта са възложени извън установеното работно време и длъжностна характеристика на основание издадена заповед по чл.21 от Закона за държавния служител.

По бюджетен ред I.1.2. Координатор – не са верифицирани разходи в размер на 291.81лева. При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че координаторът на проекта е отчетел работни часове: през м.октомври 2017г. – 2 часа на 23 и 24 октомври – по време на отпуск, през м.декември 2017г. – 2 часа на 11.декември – по време на отпуск, през м.януари 2018г. – 2 часа на 2 януари – по време на отпуск, през м.февруари 2018г. – 8 часа на 8 и 9 февруари – по време на отпуск, през м.март 2018г. – 1 час на 05.март – почивен ден, през м.юли 2018г. – 3 часа на 4 и 6 юли – по време на болничен, през м.септември 2018г. – 4 часа на 20 и 21 септември – по време на отпуск, през м.октомври 2018г. – 5 часа на 5,9 и 10 октомври – по време на отпуск.

Дейностите на координатор на проекта са възложени извън установеното работно време и длъжностна характеристика на основание издадена заповед по чл.21 от Закона за държавния служител.

По бюджетен ред I.1.3. Експерт финансово счетоводна дейност не са верифицирани разходи в размер на 233.51лева.

При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че експерта финансово-счетоводна дейност на проекта е отчетел работни часове: през м.май 2017г. – 2 часа на 26 май – по време на отпуск, за

м.юни 2017г. – 4 часа в периода 16-23 юни – по време на отпуск, през м.юли 2017г. – 2 часа на 27 юли – по време на отпуск, през м.август 2017г. – 1 час на 16 август – по време на отпуск, през м.декември 2017г. – 1 час на на 27.декември – почивен ден, през м.май 2018г. – 1 час на 07.май – почивен ден, през м.август 2018г.- 10 часа в периода 27-31-август – по време на отпуск, през м.септември 2018г. – 2 часа на 12 септември – по време на отпуск, през м.декември 2018г. – 2 часа на 14 декември – по време на отпуск.

Дейностите на експерт финансово-счетоведна дейност са били възложени на основание Заповед по чл.107а ал.9 от КТ, за работа извън установеното работно време и длъжностната характеристика.

По бюджетен ред I.1.4. Експерт по СМР не са верифицирани разходи в размер на 216.46лева.

При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че експерта по строително монтажни работи на проекта е отчетел работни часове: през м.юни 2017г. – 1 час на 9 юни – по време на отпуск, през м.юли 2017г. – 4 часа в периода 3-5 юли – по време на болничен, през м.септември 2017г. – 1 час на 8 септември – по време на отпуска, през м.февруари 2018г. – 2 часа на 14 февруари – по време на отпуск, през м. юни 2018г. – 1 час, на 22 юни – по време на отпуск, през м. юли 2018г. – 4 часа, на 5 юли – по време на отпуск, през м.август 2018г. – 3 часа, на 30 август – по време на болничен, през м.септември 2018г. – 2 часа, на 14 септември – по време на отпуск, през м.октомври 2018г. - 2 часа, на 1 октомври – по време на отпуск, през м.ноември 2018г. – 2 часа, на 15 ноември – по време на отпуск, през м.декември 2018г. – 1 час, на 18 декември – по време на отпуск.

Дейностите на експерт СМР са възложени извън установеното работно време и длъжностната характеристика на основание издадена заповед по чл.21 от ЗДСл.

В случая спорен по делото е въпросът, дали следва да се изплати на жалбоподателят разхода направен за възнаграждения на служители на бенефициента, за дейности отчетени през време на ползване на отпуск и болнични от същите.

Съдът намира, че в конкретния случай законосъобразно и правилно е прието от УО, че разходите за възнаграждения за ползвани от служители на бенефициента отпуски са недопустими за плащане по ОПРР 2014-2020, тъй като същите не отговарят на изискването за допустимост. За времето на ползване на отпуск, на съответните служители се дължи заплащане на възнаграждение по реда на действащата нормативна уредба, дължимо от работодателя, а не от бюджета на оперативната програма.

Разходите за обезщетения при временна неработоспособност, поради заболяване се явяват също недопустими. Същите не са част от работната заплата и не представляват възнаграждение за положен труд, а са обезщетения и не могат и не следва да се обвързват с изпълнението на някаква дейност или услуга.

В оспорения акт, в т.1 е прието, че не следва да се верифицират на жалбоподателят разходи в размер на 1 218.48лева, представляващи БФП, отчетени в описаното по-горе искане за окончателно плащане, поради липса на предвидените в чл.57 ал.1 т.3 от ЗУСЕСИФ условия.

В т.2 от обжалваното решение на УО е отказано извършването на верификация на разходи в размер на 749.56лева, представляващи БФП, отчетени в описаното по-горе искане за окончателно плащане, поради липса на предвидените в чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ условия, във връзка с чл.26 ал.1 от ЗУСЕСИФ, вр. Чл.7 ал.3 от

Постановление № 189/28.07.2016г. на Министерски съвет за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове за програмен период 2014-2020г. Доколкото жалбоподателя оспорва Решението на УО единствено и само в частта му по т.1, съдът намира, че не следва по подробно да се спира на т.2 от Решението.

За съдът е безспорно установено, че липсват предвидените в чл.57 ал.1 от ЗУСЕСИФ условия за верифициране и плащане на разходите описани по т.1 от обжалваното решение на УО.

Безспорно е установено, че служители по проекта на Столична община са отчели работа в часове по проекта в дни, в които са официални празници за страната, ползвали са годишен отпуск или болничен. За всеки един от описаните в Решението работни часове са събрани писмени доказателства – ведомости с посочени дата, номер на документ и отчетени часове по проекта, установяващи описаните по-горе факти. Следва да се отбележи и факта, че жалбоподателя не оспорва така направените констатации, а твърди, че извършването на услуги по смисъла на чл.57 ал.1 т.3 от ЗУСЕСИФ по време на отпуск не прави същите нереални. Твърди се също, че по време на отпуск служителите не губят служебното си качество както по основното, така и по допълнителното си правоотношение и не е налице правна пречка, нито се нарушава конкретна забрана да се извършва дейност в изпълнение на основното или допълнително правоотношение, както е в процесния случай.

Съдът намира, че становището на жалбоподателя е неправилно и недоказано.

На първо място по делото не са представени каквито и да било доказателства за това, че по време на ползване на годишен отпуск, служителите на Столична община и назначени съответно в качеството на ръководител на проекта, координатор, експерт финансово-счетоводна дейност и експерт СМР са полагали труд и са изпълнявали своите функции по проекта. За съдът е ясно, че същността на ползването на отпуск се явява в това, че човек не ходи на работа по това време и въпреки, че липсва изрична забрана за полагане на труд по основното или допълнително правоотношение смисълът на това да заявиш, че желаеш да ползваш отпуск е в това да не ходиш на работа и да не полагаш труд през този период. Доказателства за това, че е полаган действително труд по време на годишен отпуск от описаните по-горе специалисти липсват по делото.

Прави впечатление, че жалбоподателя не оспорва отчетени работни часове, които са по време на ползване на болничен. Принципно на съдът е ясно, че и по време на болничен е възможно да се полага труд, а и дори да се прекъсне болничния, но доказателства и в тази насока не са представени по делото.

Несъмнено при извършената проверка по установения ред са установени двете несъответствия за верификация и плащане на БФП.

Нарушенията са били установени, след извършена документална проверка и изискани доказателства.

В случая жалбоподателя сам е декларирал данни пред УО, които са били и анализирани от решаващия орган.

Административният орган правилно е приложил законът и одобрените условия за кандидатстване и изпълнение по процедурата.

Решението, в оспорената му част е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон и неговата цел, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора разноски се дължат на ответника, такива са заявени, за заплащане на юристконсултско възнаграждение, поради което съдът намира, че следва да бъдат уважени.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 74-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение на Управителния орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за отказ от верификация на плащания, представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“.

ОСЪЖДА Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на Заместник - министър на МРРБ и Ръководител на УО на ОПРР 2014-2020, сумата от 100.00 лева за юристконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

